

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Кърджали, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Асен Черешаров

при участието на секретаря Анелия Янчева
като разгледа докладваното от Асен Черешаров Административно
наказателно дело № 20235140200882 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш за налагане на глоба серия К № *****, издаден от ОДМВР-Кърджали, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на Д. В. Д. с ЕГН *****, за нарушение, при повторност, установено с автоматизирано техническо средство или система № 11743cf на 17.05.2022г. в 11.04ч. на път I5 км. 338+200м. разклон с.Калинка в посока от с.Железник към гр.Кърджали, с МПС лек автомобил **** с рег.№ ****, при разрешена скорост 60км/ч. е установена скорост от 80км/ч.- нарушение на чл.21 ал.2 вр.чл.21 ал.1 от Закона за движение по пътищата.

Жалбоподателят намира издадения електронен фиш за незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила. От една страна сочи, че спорен бил въпросът дали уредът, с което е отчетено нарушението е от одобрен тип и е вписан в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване на скоростта, както и дали уредът е годен за употреба към момента на отчитане на скоростта. От друга страна, твърди че във връчения му екземпляр на ел. фиш не е посочена пълната правна квалификация на извършеното правонарушение. Соци, че след подаване на жалбата, в комплектованата и изпратена до съда преписка е приложен трети екземпляр от процесния ел. фиш, в който вече правната квалификация на деянието е допълнена. Твърди, че на нарушителя, на два пъти е връчван един „първоначален“ вариант, а на съда друг „преработен“, „допълнен“

вариант.

По подробно развити съображения, ведно с цитирана съдебна практика, моли съдът да постанови решение, с което да го отмени.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява и не се представлява. От негово име и от името на процесуалния му представител постъпват писмени молби, поддържащи защитната му теза и искането за отмяна на процесния ел. фиш. Претендира разноси, описани в нарочен списък.

Административнонаказващият орган, редовно призован за съдебно заседание, не се представлява. Депозирал е чрез юрисконсулт писмена молба, в която оспорва жалбата и моли съдът да потвърди електронния фиш. Излага подробни съображения за неговата законосъобразност. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Областна дирекция на МВР-Кърджали. При условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение като завишено с оглед фактическата и правна сложност на делото.

В Писмо от 22.01.2024г., в отговор на протоколно определение на съда, от страна на АНО е предоставено разяснение относно твърдените разлики в съдържанието между връчения на жалбоподателя ел. фиш и този, представен в административната преписка до съда /л.116/. Сочи, че разликата е в резултат на софтуерен проблем.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

От фактическа страна:

На 17.05.2022г. на път I5 км. 338+200м. разклон с.Калинка в посока от с.Железник към гр.Кърджали се осъществявал видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение с уред за контрол на скоростта, представляващ ARH CAM S1 с № 11743cf.

В 11.04ч. средството за видеоконтрол отчетло превишена скорост от лек автомобил марка **** с рег.№ ***** от 80км/ч., след приспаднат толеранс от 3 км./ч.,

при ограничение от 60км/ч. в извън населено място. След обработване на информацията от заснемането бил издаден електронен фиш за налагане на глоба серия К № ***** срещу ползвателя на автомобила Д. В. Д.. В описателната част на електронния фиш е посочено движение с установена скорост от 80км/ч. след приспаднат толеранс от минус 3км/ч. при условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/**, съставляващо нарушение на чл.21 ал.2 вр.чл.21 ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.4 вр.ал.2 т.2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100лв.

За установяване на обстоятелствата по квалифицирания състав на нарушението – повторност, АНО е взел предвид ЕФ К/**.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателствата, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, както следва:

От гласните доказателства, дадени от свидетеля Й. Х.; от екземпляр на ел. фиш, връчен на нарушителя и екземпляр, предоставен от АНО в адм. Преписка; от веществените доказателствени средства- снимка № 11743CF/0002653, в която е фиксирана скоростта на превозното средство, регистрационния му номер, датата и точния час на нарушението, както и мястото на нарушението с име GPS координати, както и писмените доказателства- Данни за промяна на регистрацията, в която жалбоподателят е посочен като ползвател на превозното средство; Протокол за използване на Автоматизирано Техническо средство или Система рег.№ 1300р- 3038 от 18.05.2022г., Протокол от проверка № 41-СГ-ИСИС/ 05.10.2021г.; Списък от 18.08.2021г.; Справка за поставените пътни знаци ведно със 2бр.схеми от ОПУ-Кърджали. От тези доказателства ведно със становището дадено от началник на сектор „ПП“Кърджали при ОДМВР- Кърджали, който е оправомощен от административнонаказващия орган със Заповед № 292з- 1145/ 15.06.2022г., се установява, че използваната АТСС е била одобрена по реда на Закона за измерванията и е преминала последваща проверка съгласно чл.4 от Наредба № 8121з- 532 от 12.05.2015г. Фактът на повторността се свързва с фиш серия К с № ** и Списък с намерени фишове № **, според която същият е влязъл в сила на 25.10.2021г.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в

законоустановения срок по чл.189, ал.8 от ЗДвП, а разгледана по същество е неоснователна.

Разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗДвП разпорежда, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. Видно от атакувания електронен фиш мястото на нарушението е в извън населено място, където съгласно Протокол за използване на Автоматизирано Техническо средство или Система рег.№ 1300р-3565 от 09.06.2022г. и Справка от ОПУ- Кърджали ведно със схеми е имало пътен знак за ограничение от 60км/ч.

По делото е приложен протокол по чл10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г., от съдържанието на който се установява вида и номера на използваното АТСС, мястото за контрол, посоката за движение, ограничението на скоростта и т.н.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за липса на яснота относно санкционната разпоредба, въз основа на която е наказан.

Обратно на соченото в жалбата, видно от съдържанието на съставения по образец ЕФ, същия е издаден на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, вр. с ал.2, т.2 от ЗДвП. Тази квалификация е пълна, ясна и съответства на фактическото описание на деянието. По повод тези възражения следва да се отбележи също, че по делото няма доказателства процесния ЕФ, да е бил надлежно връчен на наказаното лице по реда на чл.189, ал.5 от ЗДвП, по някой от начините, посочени в чл.186а ЗДвП. В тази връзка не може да се приеме, че пропуските в съдържанието на представеното от жалбоподателя ксерокопие на ЕФ, който не е по утвърдения образец, без номер и данни за издателя и/или връчителя му, са нарушили правото му на защита. С последното водачът е уведомен за извършеното нарушение, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4а от ЗДвП, като това уведомление не се явява връчване по смисъла на чл.186а ЗДвП и не поставя началото на срока за оспорването му. Същото има информативен характер и не е предпоставка за ангажиране на отговорността на водача /чл.189, ал.4д ЗДвП/, поради което по никакъв начин не ограничава правото му на защита.

В тази връзка, сочената от жалбоподателя съдебна практика, която се споделя от настоящия съдебен състав, е неприложима. Съгласно нея до отмяна на ЕФ се стига в случаите, в които правната квалификация в самия атакуван акт не е посочена.

В разглеждания случай, отговорността на водача е ангажирана за нарушение, извършено при условията на повторност, наличието на която е основана на предходен ЕФ издаден спрямо жалбоподателя.

Съгласно §6, т.33. от ДР на ЗДвП, за да е повторно нарушението, то следва да е извършено в едногодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

По отношение на датата на връчване и влизане в сила на ЕФ серия К № **, наказващият орган е представил справка от АИС АНД на МВР и справка за нарушител/водач. Последните справки обаче не са официални документи, подписани от надлежен орган и нямат материална доказателствена сила, обвързваща съда. Отразените в тях данни са само индиция за съществуването на визираните в тях факти и обстоятелства, но не могат да служат като доказателство за връчване на електронния фиш, респ., за влизането му в сила. За да бъдат приети от съда за надлежно доказани е необходимо последните да бъдат установени с предвидените в закона доказателства. Така, съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП електронният фиш се връчва с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. По делото липсват доказателства за връчване на електронен фиш ЕФ серия К №**, според изискванията на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, поради което не е установено по надлежния ред и влизането му в сила.

Изложеното води до извод, че не е доказано процесното административно нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП, да е извършено при условията на повторност и незаконосъобразно наказващият орган е наложил наказание на основание чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 2, т.2 от ЗДвП.

Доколкото обаче в процесния случай безспорно се установява извършването на нарушението по чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП, съдът намира, че са налице предпоставките да упражни правомощията си по чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, като приложи закона за по-леко наказуемото нарушение. В този смисъл е и задължителната съдебна практика в т.1 от Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г., постановено по ТД №1/2020 г. на ОСС на ВАС. Следва да се отбележи, че в разглежданата хипотеза привеждането на описаното в ЕФ деяние в съответствие с относимата правна норма, не изменя съществено обстоятелствата на нарушението, като е изпълнено и изискването да не се влошава положението на наказания.

Признаците на основния състав – чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП, на санкционната норма са изпълнени, предвид установените по делото факти.

Следователно деянието по основния състав на чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП, за което следва да се реализира отговорността на жалбоподателя, е обявено от закона за наказуемо с административно наказание. Посочената в електронния фиш скорост е намалена с 3 км/ч., тъй като административнонаказващият орган е отчел възможната грешка на техническото средство, съобразно чл.16, ал.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР вр. чл.755 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол.

Обосновано в електронния фиш името на жалбоподателя е посочено като нарушител, в качеството му на ползвател на моторното превозно средство.

Жалбоподателят попада в кръга на лицата по чл.188 от ЗДвП и затова следва да отговаря за извършеното нарушение, отразено в електронния фиш. Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Предложение първо на разпоредбата регламентира, че субект на нарушението може да бъде както собственика на МПС, така и лицето, на което автомобилът е предоставен, в случая ползвателя. Според второто предложение собственикът ще носи отговорност, само ако не посочи лицето, на което е предоставил МПС. В процесния случай, жалбоподателят, не е оспорил, че на въпросните дата, час и място е управлявала автомобила, посочен по-горе, не се е възползвала и от предвидената в закона възможност в 14-дневен срок, от получаване на електронния фиш, да подаде в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за друго лице, което да е извършило нарушението.

Законодателят е предвидил абсолютен размер на дължимата се санкция, при което са неприложими критериите на чл.27 от ЗАНН и не са налице основания за намаляване на санкцията.

При извършената служебна проверка съдът не констатира в хода на административнонаказателното производство да са допуснати твърденията от жалбоподателя за нарушения на процесуалните правила или на материалния закон, които да съставляват основание за отмяна на атакувания акт. Нарушението е установено с техническо средство при спазване на изискванията на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП и Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., в която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. По делото е представен задължителният в случаите на ползване на АТСС протокол по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., съгласно одобреното приложение, който е доказателство относно мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, действащото ограничение на скоростта и други обстоятелства, необходими за преценката относно законосъобразността на издадения електронен фиш. При съставяне на фиша са спазени изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП, като е описано пълно и самото нарушение и мястото на извършването му. Описанието на нарушението напълно отговаря на изискването на закона и дава възможност на жалбоподателката да разбере административнонаказателното обвинение и да организира в пълен обем защитата си по него. Нарушението и превозното средство, с което е извършено е безспорно установено от приложената по делото разпечатка на снимков материал, тъй като по силата на чл.189, ал.15 от ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са

веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.

Както вече се посочи, установеното в процесния случай деяние безспорно е нарушение и осъществява състава на чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП, но в изданието електронен фиш като нарушен е посочен чл. 182, ал.4 вр. ал. 2, т. 2 ЗДвП. Това налага съобразно разпоредбата на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, настоящата въззивна инстанция да приложи закон за същото административно нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, като прецизира и преквалифицира нарушената норма на деянието по чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Няма пречка това да бъде сторено, предвид тъждеството на фактите, изложени в електронния фиш, относими напълно към състава на нарушението по чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП. По силата на цитирания текст от ЗАНН, съдът разполага с пълните правомощия да преквалифицира административното нарушение без да се налага да изменя фактическата обстановка. Такова прецизиране на цифровата квалификация на нарушението не е в състояние да доведе до ограничаване правото на защита на нарушителя, тъй като и в съдебното производство той се защитава предимно срещу фактите, а не срещу правната им квалификация. В случая фактите, покриващи признаците на чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП са описани в атакувания акт.

По разноските:

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63д, ал.4 вр. ал.1 от ЗАНН, следва на административнонаказващия орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая по делото е проведено едно съдебно заседание, в което не е взел участие процесуалният представител на наказващия орган, но е изготвил и депозирал писмена защита, поради което следва да се присъди възнаграждение в минималния размер от 80 лв. Доколкото издателят на електронния фиш е Областна дирекция на МВР-Кърджали, именно в полза на същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да бъдат присъдени разноските по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба серия К № *****, издаден от ОДМВР-Кърджали, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на Д. В. Д. с ЕГН *****, за нарушение, при повторност, установено с автоматизирано техническо средство или система № 11743cf, на 17.05.2022г., в 11.04ч., на път I5 км. 338+200м. разклон с.Калинка в посока от с.Железник към гр.Кърджали, с МПС лек автомобил **** с рег.№ ****, като при разрешена скорост 60км/ч. е установена скорост от 80км/ч.- нарушение на чл.21 ал.2 вр.чл.21 ал.1 от Закона за движение по пътищата, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** нарушената санкционна норма по чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП и **ИЗМЕНЯ** размера на административното наказание „глоба“ в размер на 50лв.

ОСЪЖДА Д. В. Д. с ЕГН *****, да заплати на Областна дирекция на МВР-Кърджали сумата от 80 лв., представляваща направени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали, по реда на глава дванадесета от АПК в 14- дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____